

Minneord om Karin Boklund – side 5
Richard Andersen og Etterstad gård – side 8
Nytt fra Vålerenga bydelshus – side 12

VÅLERENGA HISTORIELAG - vi tar vare på fortida for framtida

nr. 1 - 2024
27. årgang

MER GAMMELT ENN NYTT

Årsmøte og medlemsmøte 9. april – se side 14/15
Byvandring 11. juni – se side 15

Av Even Haugseth

Hva skjer nå på våren og forsommeren?

Til tross et utfordrende føre, hadde historielaget vintermøte 6. februar. Vi er glade for at mange likevel kom og ville høre Ørnulf Martinsens foredrag om Vålerengas mest spesielle kulturminne, ski- og skifabrikken i Etterstadgata 4. Flere har sikkert også lest det han har skrevet om dette temaet i de siste medlemsbladene. Litt av en jobb han har gjort for å sette Vålerenga på kartet også i Norges skihistorie. For det var faktisk viktig det bedriften R. Amundsen & Co. fikk til i den lille fabrikken sin. Stor takk til Ørnulf for en flott innsats!

Neste møte i laget finner sted på en spesiell og dyster dag i Norgehistorien, nemlig 9. april. Fortvil ikke! Da er det igjen klart for årsmøte etterfulgt av et gjensyn med en vi kjenner godt fra noen år tilbake. Vi får besøk av han som mener at Vålerenga historielag er det beste i byen. Takk for det, Leif Gjerland! Alle husker nok hvor engasjert han er, og hvor interessant det blir når han setter i gang med alt han vil vise og fortelle oss. I og med at vi er inne i et skikkelig jubileumsår her i byen, synes vi at det ville være spennende å høre hva han vet om disse jubileene. Vi røper at det har med 400-årsjubileet for bybrannen i det gamle Oslo (Gamlebyen) i 1624, og den nye byen som ble hetende Christiania og ble bygget på andre siden av Bjørvika. I år er det også et annet jubileum: 100 år siden det ble bestemt at byen igjen skulle hete Oslo. Det er grunn til å glede seg over foredragsholderens gjensnitt på Vålerenga, så møt opp!

11. juni tenker vi å ta en oppfølger av temaet vi skal ha på møtet 9. april. Da vil vi ned og se på hvordan det står til i den byen som ble bygget i Kvadraturen etter 1624. Denne gangen er vi også heldige og får med oss Lars Roede, som virkelig er en kjentmann i den delen av byen. Hva har han å fortelle? Vi satser på fint vær og en vellykket vandring denne forsommerkvelden i årets lyseste måned. Både møtene 9. april og denne vandringa står omtalt ellers i dette bladet.

Også i Vålerenga vel har de årsmøte, og det skjer i Bydelshuset 11. april som også er nevnt i dette bladet. Dette etterfølges av et informasjonsmøte om Etterstadgata 6 som forhåpentligvis blir et nytt nabolags- og aktivitetshus i denne bydelen. Her jobbes det som Kirsten Paaby og Berit Skaholt også skriver om i dette bladet, intenst med disse planene. I dette prosjektet og i Vålerenga vels arbeid kreves det i årene framover et betydelig engasjement og en stor innsats fra beboerne i området. Nå har vi virkelig mulighet til å vise at her vil vi fortsatt få til noe sammen. Både Vålerenga bydelshus i Hedmarksgata 2 og Vålerenga vel er gode eksempler på hvor mye betydelig frivillig innsats og samhold i nærmiljøet gjennom mange tiår har å bety. Det sendes herved ut en oppfordring til leserne om å delta aktivt i dette arbeidet framover. Vårt område er kjent for å få til viktige og miljøskapende ting, og det vil vi gjerne fortsette med. Her er det muligheter til å utvide sin bekjentskapskrets og jobbe sammen for et fortsatt godt bomiljø i framtida.

Historielaget ser også framover mot høstens store arrangement for vår del. Vi snakker om fotoutstilling 2024 som i år vil finne sted 12. og 13. oktober. Den 22. april kommer vi til å ha det første planleggingsmøtet for å få til ei bra utstilling også i år. Vi hører gjerne fra dere om dere har ønsker om hva vi bør vise fram denne gangen. Innspill og ideer mottas med takk.

Et par ting som dukket opp rett før dette bladet skulle trykkes:

- Østkantspellet går i år av stabelen 28. - 31. august i Vålerengaparken. Mer om dette i neste blad.
- Mange husker sikkert at det har vært fortaus- og bakgårdsmarked. Det er igjen ønske om å få til dette. Følg med på Vålerenga Vels Facebook-side for endelig dato.

Da står det igjen å ønske alle en god påske og en fortjent vår.

Forside:

Vålerenga skolemusikkorps i 17.mai-tog ved Etterstad barnehage sent på 1970-tallet.
Foto: Odd Øverland Hansen.

Etterstadslottet

Postkort fra Etterstad er en sjeldenhet. På dette kortet ble bygget som er avbildet, kalt for Etterstadkomplekset, men det har opp igjennom årene blitt kalt for både Etterstad 1, Etterstadkarréen, Etterstadslottet, Etterstadsløtta 4 og Gamle Ener'n. Dette var Oslo og omegn Bolig- og Sparelags (OOPS) første borettslag påbegynt i 1930 og ferdigstilt året etter.

Bygningen var oppført for Bygningsarbeidernes kooperative byggeselskap, og tegnet av arkitekt Jacob Christie Kielland hos Byarkitekten. Han ble OOPS' første direktør. Oslo kommune var sentral i arbeidet og garanterte for 90 prosent av prosjektkostnadene. OOPS ble i 1935 til OBOS – Oslo Bolig- og Sparelag.

Målgruppen for prosjektet var arbeidsfolk, men det ble mest funksjonærer som hadde råd til å flytte inn.

Dette er en stor firefløyet bygning i en karré med tre etasjer med loft og et lukket gårdsrom som er en stor og åpen gårdsplass. Fasadene er av pusset tegl, bygningen har etasjeskiller av tre og pulttak. En dobbel inngangsportaler fører inn til gårdsrommet hvor det er

adkomst til leilighetene. Portalen er flankert av to små butikklokaler som opprinnelig var en melkebutikk og en kolonialbutikk.

Bygningen baserer seg på nyklassisistisk stil, men den har også innslag av ideer fra funksjonalismen. Den er utformet som et kvartal med adkomst til leilighetene fra et sentralt, lukket gårdsrom. Gjennomsnittlig boligareal er 54,4 kvadratmeter og halvparten av de 101 leilighetene var toroms, de øvrige 17 ettroms og 26 treroms. De hadde kjøkken og bad med vannklosett og plass til badekar. På grunn av at den var bygget med trebjelker og med oljefyring, ble den ansett som gammeldags, men billig da den sto ferdig.

Tanken var å flytte folk ut i grønne omgivelser, men Etterstad ble aldri fullført som «drabantby». Etterstad 1 er den eneste bygningen som ble reist etter den klassisistiske reguleringsplanen for Etterstad fra 1924, som byplansjef i Oslo, Harald Hals, utarbeidet. Det øvrige området ble bygd ut etter krigen etter nye planer som fulgte funksjonalistiske idealer.

Da bygget var nytt, lå Etterstad i Oslos omegn, utenfor bygrensa i Aker kommune. I 1946 ble Etterstad en del av Oslo, to år før resten av Aker.

Even Haugseth

Ørnulf Martinsen mottar vel fortjente blomster.

Even Haugseth viser fram Bratlie skismøringers vakre reklameplakat som historielaget har fått av Johan Collett.

Medlemsmøte 6. februar

av Håkon O. H. Engh / foto Bjørn Granlund

Som vanlig åpna Even Haugseth møtet presis kl. 1900. Denne gangen satt det drøyt femti frammøtte i menighetssalen.

Ingunn prest ble også hilst hjertelig velkommen tilbake fra sitt frivillige eksil i Finnmark. Hun fortalte kort om jobben som vikarprest i Vadsø, og orienterte om de nærmeste kommende arrangementer i Vålerenga kjerke. Arrangementer som allerede vil være historie, når dette nummeret av medlemsbladet kommer ut.

Deretter ble ordet gitt til kveldens hovedgjest, Ørnulf Martinsen. Han presenterte seg selv og ga oss et innholdsrikt kåseri under tittelen «Historien om en kiosk, et hus og silkeføre». Ørnulf levde sine første barneår i Hedmarksgata, etter å ha bodd andre steder i Oslo flyttet han til Nittedal for femten år siden. Der skulle han etter hvert finne mange forbindelseslinjer mellom Vålerenga og det nye hjemstedet. Spesielt når det gjaldt vinter og snø.

Det var to skifabrikker i Nittedal. «Blåskia» fra Ivar Halvorsens skifabrikk bør være kjent for de fleste. Og det var særlig nittedølen Odd Martinsen, viden kjent som «Stafett Martin», som bidro til å gjøre merket kjent og populært. Tilnavnet fikk han for sin forbløffende evne til å avgjøre stafettkonkurranser i Norges favør som ankermann på siste etappe. I dag er begge fabrikkene i Nittedal borte, som alle andre skiproducenter av noen betydning i Norge. Men i mellomtida har det skjedd mye. Både i Nittedal og på Vålerenga.

Etterstadgata 4 står sentralt i denne historien. Det er ikke å ta for hardt i å si at stedet faktisk er en viktig del av fortellinga om norsk skihistorie. Altså Norges desidert eldste og største vinteridrett og hele nasjonens rekreasjons- og opplevelsesvirksomhet i den kalde årstida. Bygningen ble satt opp i midten av 1890-åra og var først pottemakerverksted. Siden da har den huset tre skifabrikker, tre mekaniske verksteder og trevarebedrifter. Hovedgrunnen til at den har så stor kulturhistorisk verdi i dag kan imidlertid dateres til før

den ble bygget, nemlig til året 1888, da Torger Bratlie ble født i Nittedal.

Bratlie ble en meget god langrennsløper og konkurrerte for Nydalen Skiklubb. Sannsynligvis ergra han seg, som mange andre også gjorde, over at det ikke fantes skikkelig skismøring. Mange hadde sine egne oppskrifter og løsninger, og det ser ut til at kun fantasien satte grensene for hva som ble brukt som råstoffer. Sykkelslanger, gramfonplater, tjære, stearin, parafinvoks, talg og liknende var ikke uvanlig, men det sies også at mer ukonvensjonelle ingredienser som f.eks. ørevoks og likfett ble prøvd. Og hvor tok de likfettet fra? I kriminalromanenes viltre fantasiverden kunne gransking i skihistorien kanskje ha bidratt til å løse noen gamle og uoppklarte drapssaker?

Etter hvert dukka det opp flere kommersielle produsenter av skismøring, men siden dette først og fremst skal dreie seg om Vålerenga, så holder vi oss der. Og Torger Bratlie kom til slutt fram til smøringsblandinger som seinere skulle bli en kjempesuksess både her hjemme og i hele Europa, i Amerika og til og med så langt borte som Japan. I 1919 ble han innvilga patent nr. 30564. Dette patentet og tilknyttat patent for Sverige og Finland ble kjøpt av Olaf Turter for kroner 8.000. Et betydelig beløp på den tida! Turter inngikk samarbeid med en kjent skiløper fra Maridalen, Hans Olsen Oset, med tilnavnet «Oser'n». Oser'n kjøpte seg inn med en andel i prosjektet, og fra starten i 1925 var det han som sto for koking og fylling av smøringa i bokser i kjelleren under Etterstadgata 4. I travle tider fikk han hjelp av kona Dagny og dattera til smeden i nabolaget. I toppåret 1927 ble det produsert og solgt hele 125.000 bokser. Skismøringsproduksjonen ble til slutt kjøpt av Swix i 1965. I 1970 var det slutt i Etterstadgata, og kort tid etter var det også slutt på markedsføring av skismøring under Bratlie-navnet.

I flere år har Vålerengafolket kjempa for å bevare Etterstadgata 4 og den viktige delen av vår felles kulturhistorie som er uløselig knytta til stedet. Hovedmotstander i kampen er OBOS, som helst har villet jevne hele den første husrekka i Etterstadgata med jorda, for å bygge boliger. Grovt sett kan det sies at en bydels historie og sjel er satt opp mot kapital og profitt. Og hvis vi setter ski og skihistorie i fokus, er det en viktig del av hele nasjonens kulturarv som står på spill. Bygningen ser nå ut til å være redda, men ingenting er avgjort for alt det den inneholder. I kjelleren står den gamle skismøringsfabrikken fremdeles så godt som intakt. Landets siste skismøringsfabrikk på sitt opprinnelige sted. Det ville være en katastrofe om dette unike kulturminnet skulle gå tapt. Og dette kan få stå som en sluttapell til de parter som har makt og mulighet til å gjøre noe. Men de leser kanskje ikke Vålerenga Historielags medlemsblad? Ørnulf Martinsen fikk i alle fall vel fortjent applaus for sitt interessante kåseri og for sin engasjerte framføring.

Minneord om Karin Boklund

av Even Haugseth

Det var et trist budskap vi mottok fra Nina Boklund om at hennes mor Karin Boklund (født Enger) hadde gått bort 26. januar. Karin var ei ekte vålerengjente, og hennes stolthet til Vålerenga la hun aldri skjul på. Hun var medlem av laget vårt i mange år og delte både bilder og fortellinger med oss. Det var en spennende verden hun tok oss med inn i.

Karin var født i 1936 og opplevde krigsårene på nært hold. Fra familiens leilighet i Orknøygata kunne de følge med på hva okkupantene som holdt hus på skolen, holdt på med ute i skolegården. Da hun begynte på skolen måtte jenteklassen finne alternative undervisningssteder i området, og Konfirmantsalen på prestegården var et av dem.

Det var med store ører jeg lyttet da hun fortalte om hendelser fra disse årene. Okkupantenes «sjef» på skolen ble kalt for «Mutti» og ble lagt merke til i naziuniform. En gang han kom kjørende på motorsykkel inn i skolegården, løp naboens hund bjeffende ut av portrommet i Orknøygata mot han. Han gikk av og sparket til hunden så den rullet bortover. Karin husket også at han ble sett med en av nabodamene som bodde rundt hjørnet, og at hun ble skamklipt da freden kom i 1945.

Gleden var stor blant småjentene 8. mai i fredsåret, og plutselig åpnet det seg en mulighet for å gå inn i skolegården, noe som hadde vært strengt forbudt i fem år. Tyskerne inviterte dem inn på skolen, og ut kom Karin med en stor pose juletrepynt. Stolt kom hun hjem med den til foreldrene og skulle vise fram hva hun hadde fått. Faren hennes spurte hvor hun hadde fått den fra. Hun innrømte: «Av tyskeren på skolen». Faren ble rasende og skrek ut: «Se til h..... å få det svineriet ut av mitt hus», og juletrekulene gikk i gulvet i tusen knas.

Denne historien til Karin kom jeg på da jeg for noen år siden var på et krigsmuseum og fikk se et juletre pyntet med kuler med hakekors på. Antakelig var det masseprodusert juletrepynt som ble sendt ut til de som kjempet på frontene.

Som svar på vår kondolanse hilser Nina tilbake med disse ordene:

Og her føler jeg at jeg må tilstå at det kjennes litt rart å skrive om et slikt emne. For å være helt ærlig, og det er forhåpentlig de fleste av oss oppdratt til å være, så har jeg aldri lagt skjul på mitt mildt sagt anstrengte forhold til vinter, snø og kulde. Mine ski ble dumpa i en avfallscontainer forrige gang jeg flytta, for tjueto år siden, og jeg har aldri savna dem.

Møtet ble avslutta på tradisjonelt vis med kaffe, vafler og prat ved bordene. «Vaffelproblemet» som oppsto etter at smått legendariske «Vaffel-Kari» måtte kaste inn handkleet, er fortsatt følbart. Heldigvis ble det også denne gangen midlertidig løst ved frivillig innsats, som vi takker hjertelig for! Hvis det finnes flere som kan tenke seg å trå til som «steikere», enten fra gang til gang eller på mer forutsigbar basis, vil vi være meget takknemlige for å høre fra dem.

«Tusen takk for at du sendte meg en slik tilbakemelding! Vi er glade for at mamma har satt spor etter seg, og at hun blir verdsatt på denne fine måten av deg og historielaget. Som enebarn var hun nært knyttet til foreldrene sine, og bestefaren min var alltid sindigheten selv. Mamma har fortalt at han var motstandsmann og tok risikoer i det «stille». Mamma fortalte ellers flere ganger om russiske krigsfanger, og hvordan hun selv og nabobarna forsøkte å smugle inn mat til dem. I de siste årene har mamma blitt stadig mer redusert, men uten å miste personligheten og styrken sin av den grunn. Hadde hun kunnet, hadde hun uttrykt sin takknemlighet til deg for ordene du sendte meg. Nå gjør jeg det på mammas vegne.»

Vi kommer alltid til å huske Karin for å aldri glemme Vålerenga til tross for at hun hadde bodd på Manglerud siden 1962. Hun huskes også for at hun som pensjonist var en ivrig innringer på NRK Radio. Det er sånne som henne, vi trenger for å gjøre lokalhistorien interessant og levende.

Tippen

av Bjørn Arild Gjerdalen

I år er det 120 år siden Henry «Tippen» Johansen ble født. Tippen ble kjent som en unik idrettsmann – den største Vålerenga har hatt. Han drev med friidrett, sto på ski, spilte bandy, tennis, ishockey og fotball. Han spilte 20 sesonger på A-laget til VIF i fotball, og han fikk 48 landskamper. Størst var OL-bronsen i Tyskland i 1936. Han ble også tildelt Norges Fotballforbunds gullmerke og Egebergs ærespris.

Tippen hadde en rekke verv i Vålerenga fram til han døde i 1988. Han ble for dette tildelt VIFs fortjenstmedalje og ble også æresmedlem i klubben.

Tippen ble født på Kampen i 1904. Han ble boende i bydelene Kampen, Vålerenga og Gamlebyen til han flyttet opp til Godlia i 1931.

Foreldrene Thorvald og Martha kom fra Glåmdalen, og eldstebarna Thora, Fanny og Kåre ble alle født i Kongsvinger. Men familien har flyttet til Gruegata på Kampen da minstemann Henry ble født.

Senere flyttet familien opp til en leilighet i første etasje i Nannestadgata 5, i nærheten av Kampen kirke.

Faren Thorvald var trelasthandler og drev Vaalerengens Høvleri i en bakbygning i Sveriges gate 15. Familien Johansen flyttet til denne adressen på Vålerenga 24.mai 1911. Henry var da 7 år og begynte på Vålerenga skole.

Vaalerengens Høvleri flyttet senere til Islandsgata 14.

9 år gamle dro Henry og broren Kåre ned til Gunerius Pettersen for å kjøpe fotball, de hadde fått åtte kroner av sin far. Den ballen skulle komme til å bety temmelig mye.

Guttene stiftet etterhvert Sportsklubben Radig. Henry fikk blant annet diplom fra en skøytekonkurranse som Radig arrangerte i 1916. Denne gutteklubben vokste seg stor. Etter at de fikk med seg noen spillere fra gutteklubben Storm fra Enebakkeveien, lagde de en ordentlig klubb som meldte seg inn i en fotballkrets med navnet Olymp. De fikk i stand en bane på Etterstad som de kalte Olympbanen. Trengte de vann, hentet de det i springene på Østre gravlund. Olymp hadde hvite drakter med et blått bånd over brystet og blå krave. Guttene var stolte og følte seg fine i draktene sine. Olympguttene hadde sitt faste tilholdssted på kafe Elim nede i sentrum, her møttes de i sine flotte fotballgensere ved hjørnet av Universitetsgata og Kristian IV. gate.

Tippen fikk sin første premie, en sølvskje, som 12-åring da Olymp arrangerte klubbrenn i Godliabakken. Etter denne seieren ble han meldt på i Sarabråttrennet. Han ble meldt på i 14-16-årsklassen. Der var det mange mennesker, og bakken var større enn noen 12-åringer hadde hoppet i før. Han følte på presset, og ramla i det andre hoppet.

10 år gammel ble Tippen reserve-keeper på A-laget til Olymp. Et år senere debuterte han i mål i en kamp mot Løvene fra Moss – Olymp vant 3-2. 11-åringen ble båret inn i garderoben på gullstol

Tippen - klassisk østkantgutt med sixpence og med VIF- logoen på overarmen. Fra en kamp på Frogner stadion i 1940.

etter kampen. Treningsbaggen til Olymp-gutta var noe de selv kalte Olymp-veska, det var en vanlig avis som de hadde rullet fotballskoene inn i.

I 1918 slo Olymp – med alle sine dyktige spillere og ledere som Tippen, Hjallen. Kinger'n, Rolf Dahl, Erling Føien og John Larsen– seg sammen med Vålerengens IF. Den 27.mars 1918 ble Vålerengens Idrettsforening som nå hadde 60 medlemmer, endelig opptatt i Kristiania Fotballkrets.

På denne tiden flyttet familien Johansen fra Sveriges gate 15 til Munkegata 7 i Gamlebyen. Det er bare de to brødrene Kåre og Henry som bodde hjemme da.

Tippen debuterte som VIF-spiller i obligatorisk A-kamp i en kretskamp mot Ready våren 1923, da som angrepsspiller. Han debuterte som keeper i en NM-kamp mot Lillestrøm på høsten det samme året.

Tippen debuterte på landslaget i 1926. Året etter giftet han seg med Margrethe Føien fra Sveriges gate 1. Tippen bodde fortsatt hjemme i Munkegata, men som gifte flyttet de sammen til Danmarks gate 16. Danmarks gate 16 var eiet av Lars Føien. Han var nå Tippens svigerfar og var en velstående handelsmann. Han kom opprin-

Annonsen av høvleriet til Tippens far i Aftenposten 1925.

Vaalerengens Høvleri, Th. Johansen, A.-S
— Islandsgt. 14. Telefon 36188 —
anbefaler
høvlede og uhøvlede materialer samt kassebord og listverk.
Leiehøvling mottas. Alt til rimelige priser og hurtig levering.

nelig fra Stord og finner han på Vålerenga første gang i adressebok 1888, i 1899 er han i Sveriges gate 1 - hvor han ble boende til sin død i 1936.

Trelasthandler Thorvald døde i 1930. Vaalerengens Høvleri i Islandsgata 14 brant ned to år etter, flammene fikk god næring i den tørre trelasten.

I 1931 flyttet Tippen og familien fra Danmarks gate 16 opp til en villa i Stordamveien 11 på Godlia.

Tippen tok godt vare på hele sin samling med bilder og pokaler hele livet. Etter at han døde har familien tatt vare på denne unike samlingen.

Da VIF HISTORIE fikk et eget lokale på Intilty Arena i 2019, donerte familien hele samlingen til VIF HISTORIE.

I dette Vålerenga-museet finnes nå denne komplette Tippen-samlingen. Fra diplomene han fikk fra Sportsklubben Radig i 1916, til de siste fotballskoene han brukte etter andre verdenskrig.

Vålerenga-museet har åpnet etter avtale.

Bjørn Arild Gjerdalen

Vålerengas stolte idrettshistorie vises fram på VIF HISTORIEs stadionvandring. Her fra 3. mars.

Avisutklipp

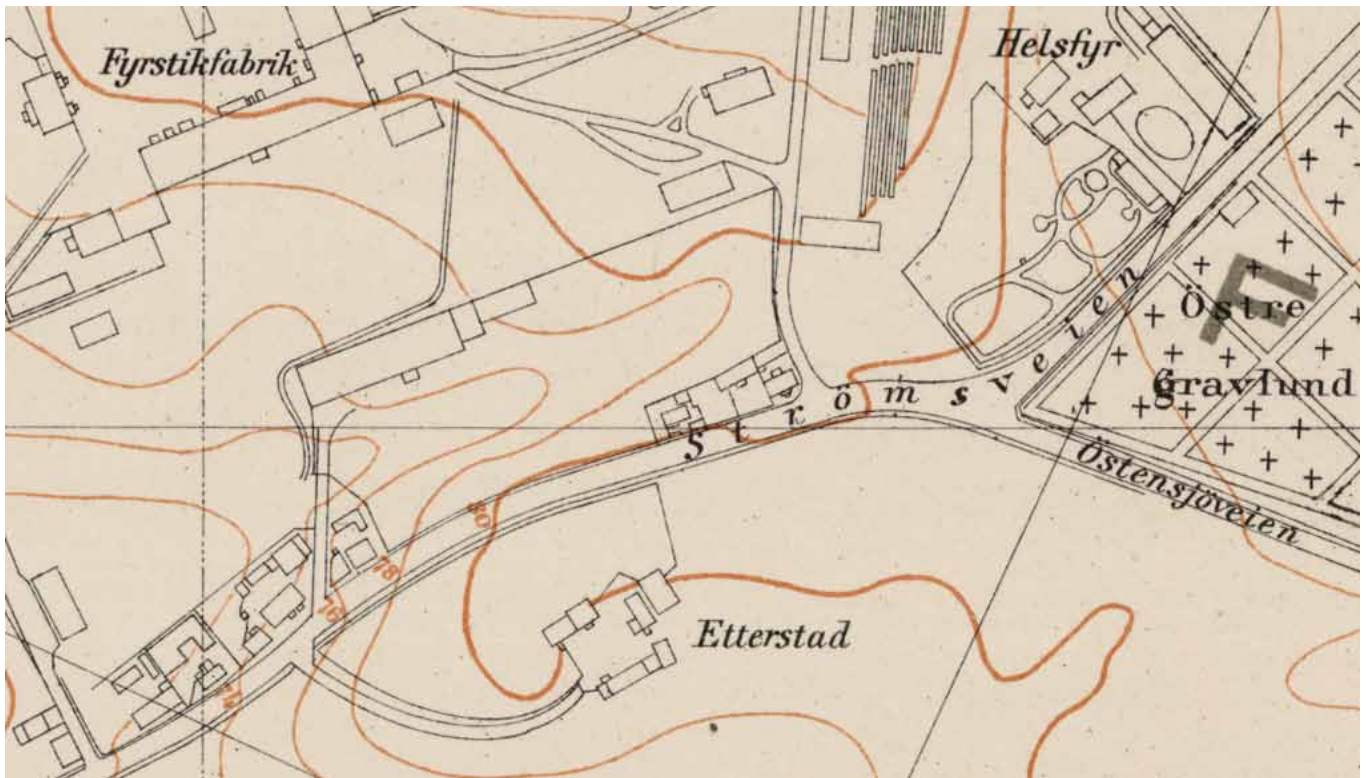
fra Nasjonalbibliotekets arkiv

«En stærk Mand»

En lidt anløben Mand, som igaar Eftermiddag oppe i Enebakveien forlystede sig med at kalde sig «Vaalerengens Kjæmpe» og gjøre smaa Hallingkast og love hele Kampen og Vaalerengen Juling, blev af en Kone og nogle Smaagutter jaget nedover hele Enebakveien og Aakebergveien, indtil han ved Grønlands Kirke ikke kunde mere, men kastede sig flad ned paa Jorden og forestillede saa beruset, at han hverken kunde høre eller se, endsige staa paa sine Ben.

Hentet fra Kristiania Intelligentsselder Dagens Nyheder
18. oktober 1889

Christiania by i 1921. Kartutsnitt

Richard Andersen og Etterstad gård

Av Ole Peter Nordby / foto: Oslo museum

I foajeen til Oslo Byarkiv henger det et stort kart på veggen. Det er et kart over Christiania - med et vell av detaljer - hvor tegnerne også har tatt med noen av eienommene som ligger utenfor selve byens grenser i randsonen av kartet. Etterstad gård er her tegnet inn med høy grad

av nøyaktighet, noe som kan virke litt underlig, ettersom kartet er fra 1921 og gården ble revet i 1909. Men dette kan forklares med at de som tegnet kartet, kopierte av enkelte uvesentlige detaljer fra ett eller flere tidligere kart uten å gå opp terrenget selv.

Nettopp denne feilen kan ha hatt sin bakgrunn i bestemmelsene om byggesonen utenfor byens grenser som ble opprettet ved byutvidelsen i 1878. De ga forskrifter som også innebar murtvang et stykke inn i nabokommunen Akers grunn, og dermed også et velbegrunnet behov for å kjenne til hva som fantes av bygninger i områdene. Forskriftene ble opphevet i 1899, og gjorde at det deretter var mindre påkrevet for kommunens administrasjon å holde seg nøyaktig oppdatert om bygningene i dette beltet utenfor byens grenser. Å kopiere - 'klippe og lime' - var muligens den gang som nå en enkel og fornuftig løsning når noe skulle oppdateres raskt og effektivt.

Uansett kan dette kartet være den viktigste kilden vi har til å bestemme hvor gårdsbygningene på Etterstad faktisk lå. Ved å legge kartet fra 1921 oppå senere kart som viser den nåværende bebyggelsen, ser vi at hovedbygningen på gården lå der den siste av garasjene - den som ligger lengst øst opp mot Helsfyr - nå befinner seg. Rett utenfor nr. 37 A krysser Etterstadsletta det som en gang var tunet på gården.

Her lå bygningene på Etterstad gård.

Enderhaugen. Trebyen som forsvant.

Etterstad gård lå slik de fleste gårder var plassert, gjerne på en høyde, i nærheten av en kilde, bekk eller elv og med veiforbindelse, helst for hest med vogn. At Etterstad gård lå så langt opp på sletta kan forklares av denne kombinasjonen. Vann har de kunnet hente enten øverst i Etterstadbekken eller fra Helsefyrbekken på andre siden av Strømsveien. De to bekkene forklarer også Strømsveiens løp, den ble naturlig lagt mellom de to, med en på hver sin side.

Bygninger ble revet, før som nå, som regel for å gi plass for nyere og bedre hus, og av og til uten hensyn til arkitektonisk kvalitet og historisk verdi. Hele bydeler har forsvunnet i iveren etter å forbedre folks levekår og bomiljø. Forsteder som Vaterland og Fjerdings, 'røverstatene' Algier og Tunis i Ruseløkkbakken, Hammersborg, Enderhaugen, hele Pipervika med Tivoli og småkirke, men også trebyen på Sandaker og trehusmiljøet

Onsumslottet. Auksjonarius Richard Andersen var som så ofte ellers med da det skjedde, og lot seg forevige med hatt og stokk foran bygningen som skulle fjernes.

på Grueløkken - der Tøyensenteret nå ligger - og mange flere er borte som et resultat av lengselen etter høyere bostandard, byplanleggeres storslåtte reguleringsplaner og entreprenørers jakt på nye inntektskilder.

Ved et par anledning ble saneringen utført ufrivillig og på grunn av brann. Gamle Oslo ble utradert ved storbrannen i 1624, flere av kvartalene i

kvadraturen ved den store bybrannen i 1858 og store deler av Balkebyen forsvant på denne måten i 1879. På Vålerenga gikk deler av den gamle trehusbebyggelsen tapt i brannene i 1881 og 1887 og ble erstattet av murgårder.

Noen ganger måtte gammelt og ærverdige vike plass av andre grunner, som når Onsumslottet i St. Hallvards gate 33 falt for jernbaneutbyggingen i 1905.

Richard Andersen samlet på bilder, og hele fotosamlingen hans ser ut til å ha havnet på Oslo Bymuseum. Den omfatter svært mange bilder, men alle de 309 bildene som vises i den digitaliserte samlingen på www.oslobilder.no viser bygninger. Av disse er 141 bilder merket med notisen «revet», gjerne også med årstall og i enkelte tilfelle dato. Samlingen gir dermed et solid bidrag til kunnskap om den bygningsmassen som gikk tapt i Christiania og omegn i løpet av tiårene rundt forrige århundreskifte.

På en hel rekke av disse bildene er Andersen selv med, i de fleste tilfelle med sin hatt og stokk, pent oppstilt foran

bygningene som er avbildet. Det er vel riktig å si at dersom et bilde viser Andersen foran en bygning, så er bygningen merket for rivning. Andersens interesse for disse bygningene stod i en særklasse, men hadde en høyst naturlig forklaring. Richard Andersen var auksjonarius, og en rekke av hans oppdrag bestod i å auksjonere bort bygninger som skulle rives. Slik havnet han også på Etterstad.

Da Etterstad gård ble tatt i bruk som ekserserplass i 1794, overtok Christiania kommune rettighetene til gården, men denne bruken opphørte en gang rundt 1880. Som bildene viser var bygningene på Etterstad gård dårlig vedlikeholdt og i slett tilstand da de ble revet i 1909. Jordveien hadde da ikke blitt dyrket på lang tid, men brukt som travbane. Blant annet ble de første travløp arrangert av De Norske Officerers Rideklub arrangert her, fra klubbens første dager i 1880.

Bildet av Etterstad gård med Andersen i forkant er tatt av den berømte fotografen Narve Skarpmoen. Hans formidabile fotosamling finnes i dag tilgjengelig på digitaltmuseum.no.

Narve Skarpmoen dokumenterte også fattigdommen i Kristiania rundt 1910 gjennom en bildeserie. Bildene er direkte, og viser at fotografen har sympati for mennesker som levde under uverdige forhold. En del av disse bildene finnes samlet i boka 'Kristiania for 100 år siden', utgitt i 2015.

Samlingen av Skarpmoens fotografier inneholder bilder fra store deler av landet, men en suite som er viet nettopp Richard Andersen og bygninger han auksjonerte bort for rivning i Christiania og omegn, er også tatt inn i samlingen hos Oslo museum på www.oslobilder.no. Her finner vi blant annet bildene av det ruvende

Etterstad gård i 1909, Richard Andersen i forkant.

Andersen foran Christiania Theater.

Christiania Theater – med Andersen på plass med sin hatt og stokk. Bygningen skulle ned i 1899 – det nye Nationaltheatret stod ferdig det året, og den gamle teatertomten skulle gi plass til Norges Banks nybygg med adresse Bankplassen 4.

Selv viktige historiske bygninger har Andersen fått med i sin samling. Den mest kjente er nok Stiftsgården, som ble revet i 1913 for å gi plass til den nye Sjøfartsbygningen i Rådhusgata 13. Stiftsgårdens var en av Christianias mest sentrale bygninger, og ga i tiden fra 1814 til 1896 rom til bolig og kontor for den svenske kongens stattholder og fra 1873 Norges statsminister.

Etter at den norske stat hadde solgt bygningen for å finansiere oppføringen av et ministerhotell i Parkveien, rykket i 1905 bananene inn i de gamle ærverdige salene!

Banan-Matthiesen - opprinnelsen til dagens Bama – hadde her sitt bananmodneri helt frem til bygget ble revet i 1913.

Det finnes en liten serie til med bilder fra Etterstad gård, også de tatt i forbindelse med at bygningene skulle rives. De er det Fritz Holland som stod for. Holland var arkitekt og forkjemper for de historiske verdiene, han dokumenterte mye gjennom sine fotografier, og stod også i front for opprettelsen av lokalhistoriske museer.

Våningsbygget på Etterstad var tilsynelatende i svært dårlig forfatning, og i en liten notis i avisen Ørebladet for 9. november 1909 ble det gjort kjent at «Christiania Kommune har nu bestemt, at den skal rives, og har overlatt dette til Foreningen «Det gamle Christiania». I Formiddag Kl. 11. lader Foreningen afholde Auktion deroppe paa den historiske Etterstadslette.»

Dagbladet brakte også nyheten til torgs, på førstesiden i avisens utgave av 8. november hadde de under overskriften «Etterstad under hammeren» gjort kjent at «Etterstad gamle gaard ved Strømsveien i Østre Aker skal nu nedrives». De anga også at «Tømret i den gamle hovedbygning er friskt og malment og egner seg fortrinlig til gjenopførelse.»

Fritz Holland var med i foreningens arbeid, og han var en av drivkreftene bak Oslo Museum da dette ble etablert på Frogner Hovedgård i samme år.

Holland var for øvrig også en ivrig forkjemper for etableringen av et eget museum for Aker, men møtte mye motstand i dette arbeidet. Mye av samlingen han fikk etablert gikk tapt, noe av det fordi det ble kastet ut fra Skøyen gård da den tyske okkupasjonsmakten ga gården til bolig for Akers nazistvennlige ordfører i 1941. Av det som ble bevart gikk adskillig senere tapt, blant annet alle

På vinduene står det Jamaica bananer.

hestekjøretøyene som var lagret på låven på Gønvold gård da den brant ned i 1959. Akers museum ble det ikke noe av, som selvstendig institusjon og da kommunen ble oppslukt av Oslo i 1948 ble sannsynligvis det som fantes av minner innlemmet i kommunens historiske samlinger, men hva som skjedde med tømmerkassen fra Etterstad gård er et åpent spørsmål som venter på å bli besvart.

Chr. a Auktionsbureau.
(Solgt i alt 603 Gaarde).

Auktion over gamle Etterstad Gaard til Nedrivelse.

Tirsdag den 9 November Kl. 11 Form. afholdes, paa Vegne af Foreningen Det gamle Kristiania, Auktion til Nedrivelse af Etterstad gamle Gaard, beliggende 5 Min. fra Vaalerengstrikkens Endepunkt ved Strømsveien udenfor Bygrænsen.

Den 1½ Etages Hovedbygning er af laftet Tømmer dels i 1 dels i 2 Etager, af denne sælges alt Laftetømmer, Bjælkelag og Plankegulve, Bordklædning, Røstet, Tagsten, Mursten, gode Ovne, Komfurer, Vinduer, Døre etc.

Endvidere sælges et Fjøs af laftet Tømmer. Endel Gødsel. En Skurbygning samt et Privet. Hovedbygningens Laftetømmer er friskt og malment og egner sig fortrinlig til Gjenopførelse.

Kun kontant Salg.

Rich. Andersen.

Annonsen i Akers-Posten 6. november 1909.

Våningsbygget på Etterstad gård sett gjennom Fritz Hollands linse. Tømmerkassen kom til syne i det gården ble revet.

Kampen mot trafikken på 80-tallet: Trafikkaksjon i Strømsveien og plakatmaling på bydelshuset. (Odd Magnar Solbakken/Reidun Wilhelmssen)

Vålerenga Vel informerer

av Hege Stensrud Høspøien

Ikke mange vel og beboerforeninger har hatt så stor betydning for lokalmiljøet som Vålerenga vel. Etter 19 års organisert kamp gjennom sytti- og åttiårene, ble Vålerenga kvitt E6 utenfor stuedøra si, og vi fikk tunnel under området. I 1992 kom det også bom ved Galgeberg, noe som var helt avgjørende for Vålerengas videre utvikling.

I årene framover har denne bydelen nye utfordringer som kommer til å være svært viktige for bomiljøet vårt.

Er du også opptatt av utviklinga av nærmiljøet ditt og vil bli bedre kjent med andre som jobber for å påvirke denne? Da vil vellet svært gjerne ha kontakt med deg.

Viktig er også engasjementet fra de som vil være med på vellets miljøskapende tiltak som parkfesten på sommeren og julegrantenninga. Hør gjerne fra deg dersom du vil gjøre en innsats under denne type arrangementer.

Husk at det er mange hyggelige folk å bli kjent med her på Vålerenga. Samhold for felles beste også i årene framover.

Vålerenga Vel avholder årsmøte 11. april kl. 19.00 i Vålerenga bydelshus, Hedmarksgata 2. Det vil i etterkant være et åpent informasjonsmøte fra kl. 20.00, hvor temaet er Etterstadgata 6 og arbeidet med etablering av et nabolags- og aktivitetshus på eiendommen.

Vil du bidra i arbeidet i Vålerenga Vel: kontakt veogvel@gmail.com

Medlemskap i vellet:

Studenter/pensjonister: 100 kroner

Enkeltmedlem: 200 kroner

Familiemedlem: 300 kroner

Borettslag/sameier: 800 kroner

Aktuelle kampsaker: Sotahjørnet/Etterstadgata og Hylla.

Etterstadgata 6: Realitet og visjon.

Illustrasjon: Link arkitekter for OBOS

Nytt fra Vålerenga bydelshus

Mulighetene for et kultur- og aktivitetshus i Etterstadgata 6

av Kirsten Paaby og Berit Skarholt (foto)

I forrige nummer av «Mer gammelt enn nytt» fortalte vi om idéverkstedet 28. mars 2023. Mye har skjedd siden da, og samtidig: Ting tar tid! Men vi er optimistiske ved starten av det nye året.

Fra etableringen av Vålerenga bydelshus for over 35 år siden vet vi at man må ha både visjoner og et langt tidsperspektiv, samtidig som man verdsetter og ser de små skrittene på veien mot visjonen.

Vi har etablert en overordnet arbeidsgruppe/et interim-styre med representanter fra Vålerenga vel, Etterstad vel, FAUene ved Brynsgang, Vålerenga og Jordal skoler, samt Vålerenga historielag. Vi har i tillegg snakket med mange engasjerte enkeltpersoner som har vist interesse for å bli med i ulike arbeidsgrupper fremover.

Vålerenga bydelshus er blitt med i prosjektet Fremtidens nabolagshus i fortidens bygg (i regi av blant annet SoSentral og Oslo Met. Her vil den prosessen vi nå har satt i gang med Etterstadgata 6 være sentral samt våre erfaringer med etableringen av Vålerenga bydelshus. I tillegg til at vi bidrar med våre erfaringer, vil vi også kunne få gode råd og idéer når det gjelder videreutviklingen av de mange forslagene som kom frem på idéverkstedet i mars 2023, blant annet mulighetene for å utvikle en god og bærekraftig driftsmodell.

Vi har vært i møte med Kirkens Bymisjon for å drøfte hvordan det nye sykehjemmet, som er nabo til Etterstadgata 6, kan ses i sammenheng med en mulig etablering av et kultur- og aktivitetshus. Det vil bli oppfølgende samtaler om videre samarbeid fremover.

Som mange sikkert har fått med seg ble reguleringsplanen for Etterstadgata 2-4-6 enstemmig vedtatt i bystyret 22.11.2023. Etter-

stadgata 6 er nå regulert til «hensynsone – bevaring av kulturmiljø. (...) Bygget skal i hovedsak benyttes til publikumsrettede funksjoner, kontorer eller til nabolaget for øvrig».

13.12.2023 vedtok bystyret at de ber byrådet om å «legge til rette for at Etterstadgata 6 utvikles som et samfunnshus i samarbeid med Vålerenga Vel og Etterstad Vel.» Vedtaket innebærer at et bredt flertall i bystyret ønsker at vi skal overta huset.

Representanter fra bydelshuset og Vålerenga vel har vært i et nytt møte med Etat for Eiendom og byfornyelse (EBY) og har orientert om prosessen så langt. Tilbakemeldingen fra EBY er at vi har arbeidet godt. EBY understreket viktigheten av at arbeidet videre fremover forankres bredt i lokalmiljøet. Planer for drift av huset bør legges opp til nabolagsaktiviteter og det bør legges frem forslag til hvordan man kan etablere en trygg driftsmodell. EBY arbeider videre med hvordan overdragelse av huset kan gjennomføres.

Styreleder informerte om arbeidet så langt i åpen halv time i byutviklingskomiteen i bydel Gamle Oslo 8. februar, og 15. februar fattet bydelsutvalget et enstemmig vedtak:

«1. Bydelsutvalget ber om at et eventuelt salg gjøres med betingelser som sikrer at bygningen blir tilrettelagt for fremtidig nabolagsrettet bruk, og ikke blir et rent kontorbygg.

2. Bydelsutvalget ber om at det utarbeides en tilstandsrapport utover ordinær takstrapp, for å gjøre kjøper godt kjent med tilstanden til bygget.»

Dermed har vi politisk støtte både i Oslo bystyre og i bydelsutvalget i Gamle Oslo.

Det går an å forvandle en rønne av et hus. Vi kan få til det samme med Etterstadgata 6...

Vi har søkt midler til videre forarbeid gjennom støtteordningen «OBOS gir tilbake» og forventer svar før påske.

I januar skrev vi et nyhetsbrev, som nå er sendt ut til over 70 personer – enten de representerer en organisasjon og/eller forening eller er engasjerte beboere på Vålerenga og Etterstad.

For å forankre og mobilisere videre har vi i februar og mars informert om prosjektet på styremøter i Vålerenga mannskor, Vålerenga damekor, Vålerenga skoles musikkorps, Vålerenga janitsjar, Etterstad vel og FAUene ved hhv Vålerenga, Jordal og Brynseng skoler. Her har vi fått bare positive tilbakemeldinger og gode innspill til videre arbeid.

Videre fremover vil vi:

- Videreføre dialogen med EBY om overtakelsen.
- Videreføre dialogen med OBOS og Kirkens Bymisjon for å sikre en god og helhetlig løsning for hele kvartalet.
- Beskrive og etablere ulike arbeidsgrupper med utgangspunkt i forslag som kom frem på Idéverkstedet og legge planer for arbeidet videre fremover.
- Videreføre samarbeidet med prosjektet «Fremtidens nabolagshus i fortidens bygg». Vi er invitert til å delta i fire workshops ut over våren som alle har tema som er relevante

for vårt arbeid, og her ønsker vi også at representanter fra de arbeidsgruppene vi etablerer kan delta.

- Arbeide videre med finansieringen, undersøke andre støtteordninger og muligheter for finansiering.
- Vi vil orientere om arbeidet fortløpende, blant annet i form av nyhetsbrev.

Som dere ser, har mye positivt skjedd siden idéverkstedet: Dialogen med kommunen er god og konstruktiv og politikerne i byen er på vår side. Vi registrerer et bredt og sterkt engasjement omkring prosjektet. Det er mye å ta fatt i framover og mobilisering av folk til ulike arbeidsgrupper blir spesielt viktig.

Derfor inviterer vi til et nytt folkemøte/verksted torsdag 11. april kl. 20.00 på Vålerenga bydelshus i etterkant av årsmøtet i Vålerenga vel.

Spre gjerne informasjonen til andre i ditt nettverk og nabolag.

Interesserte kan ta kontakt med:

Berit Skarholt, styreleder Vålerenga bydelshus:
berit.skarholt@wemail.no

Kirsten Paaby, styremedlem: paaby.kirsten@gmail.com

LESERBREV

Historielagets kalender for 2024

Vi skrev i forrige medlemsblad om juni-bildet i vår kalender for 2024. Det har kommet to tilbakemeldinger fra leserne om hvem den lille Vålerengsjarmøren er. Både Jenny Østreng og Mona Hauge sendte oss opplysninger om hvem han er. Han bor i dag ikke på Vålerenga, men vi fant han på Facebook og sendte han kalenderen.

Stian Eriksen som den gang bodde i Etterstadgata 22, sier at bildet må være tatt etter 1975, da det var året han ble født.

Han husker genseren og den røde sykkelen med grå ballongdekk.

Svein Østreng, som vokste opp i Danmarks gate 47, mener de pusset opp i 1981, og at det på bildet var satt inn nye vinduer og at eternittplatene ble fjernet og huset fikk nytt panel.

Vi takker alle som kom med opplysninger om bildet!

Rett skal være rett om henrettelser

Takket være interesserte lesere, får vi respons på det vi skriver om i bladet vårt. Johnny Vaaga reagerte på det vi hadde om skarpretteren Samson Isberg og henrettelser i Norge i forrige blad.

Det skal ikke være riktig at det var Samson Isberg som utførte de fire siste henrettelsene i Norge. Det ble utført av Theodor Larsen som overtok «embetet» etter Isberg, riktignok bare som «deltidsjobb», for han var laborant på Rikshospitalet i Kristiania.

Det skal heller ikke være riktig at disse fire henrettelsene ikke ble gjort offentlig. Også de siste fire gjort i full offentlighet.

Vi tar dem likegodt med her. Alle ble halshugget for mord:

- 17. juli 1868: Olaves Andersson ved Skedsmo kirke i Akershus
- 25. januar 1876: Jakob Alexander Jakobsen Wallin på Nordnes i Bergen

Morten Krogstad/Nasjonalbiblioteket

- 18. februar 1876: Sofie Johannesdotter på Porsnesløkka i Halden
- 25. februar 1876: Kristoffer Nilsen Svartbækken Grindalen på Løten, Hedmark

Ingen ble henrettet i Norge etter 1876. Straffeloven ble for sivile straffesaker endret i 1902, og da tok man ut dødsstraff. Den ble beholdt i militærlovgivingen, og gjeninnført for sivile straffesaker av Quisling-regimet etter okkupasjonen i 1940. I Sverige ble siste henrettelse utført i 1910 med en pent brukt guillotine de hadde fått kjøpt i Frankrike.

Vi har også fått en oversikt over de henrettelsene som ble gjort i denne byen, trolig på Galgeberg. Den siste som fant sted der, var:

Anders Christensen Flatebydalen som 14. oktober 1815 ble halshogget for mord. Skarpretteren var da August Anton Lædel.

Takk til Johnny for rettelsene!

KLASSEBILDE

Vålerenga skole, klasse 1c i 1967

I februar etterlyste Erik Munkelien flere navn på Vålerenga skoles Facebook-side. Vi synes fargebildet av de små er så fint, at vi kontaktet han og spurte om å få bruke det i bladet vårt. Det ville han gjerne. Han kunne fortelle at han hadde mange minner fra sin barndom i Arnljot Gellines vei på slutten av sekstitallet og begynnelsen på 1970-tallet. I blokkene nedunder Nygårdskollen hadde alle fedrene arbeid på Kværner. Wenche Ekstrøm som den gang bodde der, og som

vi kjenner godt i historielaget, var hans barnepike. Flere av kameratene fra oppveksten treffes jevnlig og mimrer.

Erik har klart å spore opp de aller fleste på dette klassebildet, og i slutten av mai treffes de i klasserommet sitt på Vålerenga skole. Kanskje noen av dere kan hjelpe han med de siste navnene før klassefesten? Gi oss gjerne beskjed om navnene på post@valerenga.org eller ring 938 01 902. Så tar vi med navnene og noe fra treffet på skolen i neste blad. På forhånd takk!

INNKALLING TIL ÅRSMØTE

Tirsdag 9. april kl. 19.00 i Vålerenga kirkes menighetssal

Saksliste:

- Godkjenning av innkalling
- Valg av møteleder og referent
- Årsberetning 2023
- Regnskap 2023
- Budsjett 2024
- Kontingent 2025
- Innkomne forslag
- Valg

Etter årsmøtet ca kl. 20.00 har vi gleden av å ønske Leif Gjerland velkommen.

Han vil i foredraget «Oslo-Christiania-Oslo» fortelle om byjubileene i år, se egen plakatt i dette bladet.

Velkommen!

Vålerenga, 15. mars 2024

Styret

MEDLEMSMØTE

Tirsdag 9. april kl. 20.00 i Vålerenga kirkes menighetssal:

Leif Gjerland: Oslo - Christiania - Oslo

I år er det 400 år siden Christian IV pekte ut den nye Christiania by, og 100 år siden Kristiania måtte skifte navn til Oslo. Det er derfor mye spennende stoff som historiefremidler Leif Gjerland skal fortelle i det foredraget han kaller «Oslo - Christiania – Oslo».

Christian IVs 400 år gamle bestemmelse for byen fikk nemlig en enorm betydning for hvordan Oslo er i dag; det er mye vi ser rundt oss i byen som stammer fra kongens 18 punkts lange plan for hvordan han ville at byen skulle være.

Og for 100 år siden var motstanden både stor og bitter mot å endre Kristianias navn til Oslo. Alt dette og mer til er med i dette foredraget.

Ta gjerne med familie og venner. Gratis adgang. Trenger du parkering utenfor Vålerenga kirke, kom inn og få parkeringsbevis. Kringle og kaffe.

I september 1624 kom Christian IV til Akershus for å peke ut hvor den nye byen skulle ligge (tegnning: Adolf Tiedemann)

Maleren Anders Svarstad var blant de 20 000 protesterende kristiania-borgere som var mot å endre navnet.

Maleren Anders Svarstad:

Navnendringen er
en konspirasjon
av venstrekvinner
og målsak og
internasjonal
ghettokommunisme!

BYDELSVANDRING

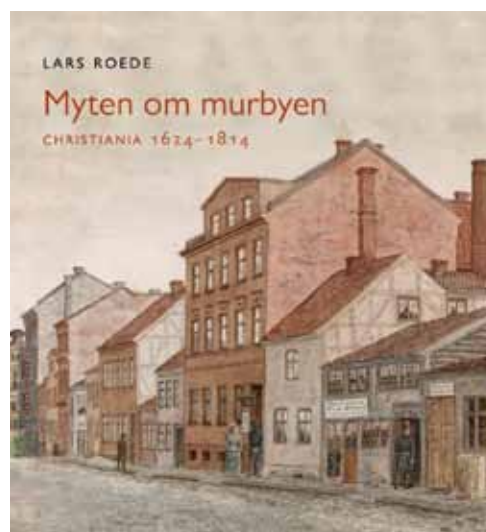
Tirsdag 11. juni kl. 18.00 Christiania Torv øverst i Rådhusgata

Lars Roede: Christiania 400 år

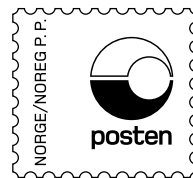
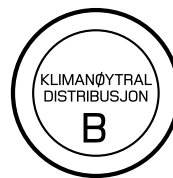

Vi vil markere Christianias 400-års byjubileum med en byvandring i kvadraturen. Til denne omvisningen har vi vært så heldige å få med oss en av de fremste kjennerne av den gamle murbyen i Christiania, Lars Roede. Han er en ekspert på arkitekturhistorie og har i mange år vært antikvar hos Riksantikvaren og Byantikvaren og direktør ved Oslo Museum. Roede har en rekke bøker bak seg, blant annet en bok om Frogner hovedgård og Historisk atlas over Oslo - og i 2021 også Myten om murbyen.

Vi gleder oss til å få slå følge med ham på en vandring fra gamle Christiania Torv øverst i Rådhusgata og ned mot Palehaven og Jernbanetorget, tirsdag 11. juni kl. 18.00.

Avsender/Retur:
Vålerenga historielag
Hedmarksgata 2
0658 Oslo

MER GAMMELT ENN NYTT

Årgang 27 - nr. 1/2024
ISSN 1890-9094

Informasjonsblad for
Vålerenga historielag

post@valerenga.org

Bankkonto: 0530 04 78222

VIPPS nr. 16803

Leder

Even Haugseth

Nestleder

Ole Peter Nordby

Kasserer

Bjørn Granlund

Sekretær

Håkon Olav Harald Engh

Styremedlem

Gro Shakesby

Varamedlemmer

Marius Brevik

Reiner Schaufler

Fotografering, innsamling og digitalisering av bilder:

Bjørn Granlund 901 80 290

foto@valerenga.org

Reiner Schaufler 930 51 784

reiner.schaufler@gmail.com

Om bydelens idrettsmiljø

Bjørn Arild Gjerdalen

909 19 250

b.gjerdalen@gmail.com

Fotoutstilling og kalender

Even Haugseth

938 01 902

leder@valerenga.org

reiner.schaufler@gmail.com

Redaksjon medlemsblad

Even Haugseth

938 01 902

leder@valerenga.org

Marion Schavog

926 02 570

marion.schavog@gmail.com

Kate N. Wohlstedt (korrektur)

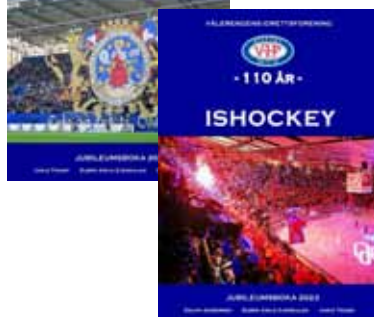
Reiner Schaufler (produksjon)

Salgstorget

Bestilling: foto@valerenga.org eller tlf. 901 80 290

VIF-historie: Fotball

Kr. 350,- + porto

Knivstikkergata

Kr. 300,- + porto

VIF-historie: Ishockey

Kr. 350,- + porto

VHL-kalender 2024

Kr. 50,- + porto

Gatelangs på Vålerenga

Kr. 390,- + porto

Kopp 100,- Caps 100,- Skjorte 180,-

Vålerenga historielag på nett:

valerenga.org

www.facebook.com/valerenga.historielag

www.historiebilder.no/collections/show/7

Så enkelt er det å støtte Vålerenga historielag

Er du kunde hos Norsk Tipping og tipper eller spiller Lotto, Joker eller andre spill. Registrer denne strekkoden og tallrekka under neste gang, så støtter du indirekte Vålerenga Historielag. Din innsats og premie blir uforandret. Takk for støtten!

32774890364462